

ביאורים לכמה מדברי המסורה – לפרשת שופטים.

1. יז/ו – "על פי שְׁנַיִם (=עם ס' סופית) עֵדִים, או שלשה עֵדִים"
אבל עיין יט/טו – "על פי שְׁנֵי (=ולא שנים) עֵדִים, או על פי שלשה עֵדִים"

ונלע"ד ע"פ המלבי"ם (שמות כה, יח, "אילת השחר", סז) כי "שני" מראה על השוואה גמורה. כי בדיני נפשות שני העדים צריכים לראות כאחת (=ביחד), ויעידו כאחד, בבית דין במעמד אחד. (רמב"ם, הל' עדות ד/א).

אבל פסוקנו של דברים יז/ו בא ללמד אם הם שניהם מעידים באותו לשון ממש בלי שינוי של מלה, יש לחוש שלימדו אותם כיצד לשקר, כדברי הגר"א (עיין "הגאון החסיד מוילנא", דף נג) על "אם נמצאו (=כלומר אחרי עיון של הדיינים במה ששמעו מצאו אפשרות לתאם יחד דברי שני העדים) דבריהם מכוונים" (סנהדרין פ"ה מ"ד) ויש צורך שיהיו דבריהם שונים זמ"ז במקצת. ולכן כתוב "שנים", כלומר שבדבוריהם לא יהיו שווים ממש.

2. כא/ג – "העיר הקרְבָה (חסר ו') אל החללי".
כי ע"פ ב"ב כג: לא תמיד מודדים אל הקרובה, אלא אל עיר שהיא מרובה אוכלוסין.
"רוב וקרוב הולכין אחר הרוב".

3. כא/ג – "אשר לא עֵבֵד (חסר ו') בה"
עיין פסחים כו.